

РЕШЕНИЕ

№ 1216

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 1-ВИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и девети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елизабет Петрова

Членове: Катерина Рачева
Мария Райкинска

при участието на секретаря Невена Б. Георгиева
като разгледа докладваното от Елизабет Петрова Въззивно гражданско дело
№ 20211000500942 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 258 – чл.273 от ГПК.

С решение от 09.03.2017г по т.д. № 216/2015г СОС, ТО, V състав е отхвърлил предявените иски от Н. Р. М., В. А. Я., Г. Р. Ф. , Р. Р. Б., Н. Р. М., К. Р. Б. и В. Р. Б. против ЗК„Лев инс”АД за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, претърпени от смъртта на А М. , настъпила вследствие ПТП на 13.08.2015г , причинено от водач , застрахован по договор за ЗЗГО при ответника, ведно със законната лихва върху главниците, на осн. чл.226,ал.1 от КЗ/отм/. С решението си съдът е възложил разноски по делото.

С определение от 26.04.2017г по същото дело СОС е изменил решението си в частта за разноските като е намалил разноските на ответника до 720лв.

Решението на СОС е обжалвано с обща въззивна жалба от ищците, с оплакване за неправилност и незаконосъобразност на решението. Въззивниците поддържат , че съдът не е съобразил всички събрани по делото доказателства, че решението на СОС е необосновано и немотивирано, че неправилно е приложен процесуалния закон във връзка с кредитиране на доказателствата. Молят решението на СОС да бъде отменено и прпредявените иски да бдат уважени.

Против така депозираната въззивна жалба въззиваемата страна ЗК Лев инс АД депозира отговор, с който заявява, че решението на СОС е мотивирано и законосъобразно.

Образувано е в.гр.д. № 2529/2017г по описа на САС, по което с решение от 25.01.2018г решението на СОС е потвърдено.

С определение от 20.02.2019г по т.д. № 2022/2018г ВКС, ИТО не е допуснал до касация постановеното въззивно решение на САС.

С решение от 22.03.2021г по т.д. № 2425/2020г на ВКС, ИТО е отменено на осн. чл. 303, ал. 1, т. 1 от ГПК решението на САС по в.гр.д. № 2529/2017г и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав. Отмяната е поискана и допусната поради влизането в сила на присъда по отношение на виновния водач за настъпването на процесното ПТП.

Пред настоящата инстанция поради настъпила смърт на единият от първоначалните ищци Н. М. като негови правоприменници в процеса са конституирани съпругата му Е. М. и низходящите А. М., Д. П., Т. М. и В. М..

В о.с.з. въззивниците се представляват от адв. М. и адв. Ч., които поддържат въззивната жалба. Адвокат М. моли решението на първоинстанционния съд да бъде отменено и да бъде постановено ново решение, с което предявените искове да бъдат уважени. Претендират разносните направени по делото пред всички съдебни инстанции, за които представят списък по чл. 80 от ГПК. Оспорват претенцията на застрахователя за заплащане на възнаграждение за адвокатска защита пред първата инстанция, като сочат, че пред СОС ответникът е защитаван от юрисконсулт.

Депозирани са писмени бележки по делото от ищите- въззивници, които поддържат, че предявените искове са доказани по основание и размер. Поддържат, че деликта е доказан от влязлата в сила присъда по НОХД № 230/2018г на Окръжен съд- Благоевград, че от разпитаните по делото свидетели се установява, че ищите са търпели неимуществени вреди от смъртта на своята майка, че справедливият размер на обезщетението на тези вреди е предявения размер на исковете. Въззивниците оспорват наличието на съпричиняване на увреждането от страна на починалата.

Ответникът пред СГС, въззиваем пред настоящата инстанция ЗК Лев инс АД се представлява от адв. К., която оспорва жалбата. Заявява, че от събраните по делото доказателства се установява, че починалата е допринесла в значителна степен за настъпването на вредите. Претендира разноски по делото, за които представя списък по чл. 80 от ГПК. Прави възражение за прекомерност на разносните, претендирани от пълномощниците на въззивниците, като сочи, че се дължи един адвокатски хонорар, а не за всеки ищец поотделно.

Въззиваемата страна депозира писмена защита, в която поддържа, че по делото се установява съпричиняване на увреждането от страна на починалата. Възразява, че А. М. е предприела внезапно пресичане на необозначено място и не продължение на тротоар.

Впоследствие се е позиционирала в легнало положение на пътното платно в участък с ограничена видимост, непосредствено преди започване маневрата движение на заден ход на водача А. Л.. Поддържа, че по делото не се установява пострадалата да е била в изправено положение към момента на удара. Този извод застрахователят обосновава с отговора на САТЕ, че не се откриват следи за удар или деформации по купето на автомобила, както и че по тялото на пострадалата няма следи от удар с автомобил и падане. Сочи, че според заключението на САТЕ при скоростта на лекия автомобил от 9.08км/ч е невъзможно подстрадалата да падне. Сочи, че от мотивите на присъдата се установява, че по лицето на А. М. има наранявания, които не могат да се свържат с ПТП, както и че позицията на тялото на жената сочи на този извод. От анализа на събраните доказателства застрахователят достига до извод, че тялото на жената е било на терена преди прегазването му, легнала приблизително на средата на пътното платно, леко в лявата му половина. В същото време видимостта на водача на л.а. е била намалена. Поведението на А. М. е в нарушение на чл.113 от ЗДвП и чл.114,т.2 от ЗДвП. На следващо място застрахователят обосновава, че пострадалата е нарушила чл.108 от ЗДвП . Счита, че заключението на САТЕ не била да се кредитира в частта, в която в о.с.з. на 29.09.2022г. вещите лица заявява, че пред пострадалата е имало препятствие, което не ѝ е позволило да продължи движението си плътно вдясно. Оспорва, като поддържа, че вещите лица не са извършили оглед на място, а се обосновават на констативния протокол и протокола за оглед. В същото време обосновава извод, че поведението на водача Л. е съобразено с пътната обстановка и с ниска степен на вина. Отделно от изложеното оспорва претенцията на ищците по размер. Сочи, че следва да се съобразят изслушаните по делото свидетели, които не установяват ищците да преживяват загубата на майка си по –тежко от други хора в сходни ситуации, че са на зряла възраст със собствени семейства, както и че следва да се съобрази съдебната практика по сходни казуси.

Третото л. помагач на ответника А. Л. заявява, че няма вина за произшествието и има съпричиняване от страна на починалата.

Софийският апелативен съд, като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид наведените във въззивната жалба пороци на атакувания съдебен акт, намира за установено следното:

Съгласно разпоредбата на чл.269 от ГПК въззивният съд се произнася служебно по валидността на решението, по допустимостта – в обжалваната му част, като по останалите въпроси е ограничен от посоченото в жалбата. Съгласно разпоредбата на чл.269,изр.2 от ГПК по отношение на правилността на първоинстанционното решение въззивният съд е обвързан от посоченото от страната във въззивната жалба, като служебно има правомощие да провери спазването на императивните материалноправни разпоредби , приложими към процесното правоотношение. В този

смисъл са дадените указания по тълкуването и приложението на закона от ВКС с ТР № 1/2013г по т.д. №1/2013г на ОСГТК- т.1.

Настоящият съдебен състав приема, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е частично неправилно по съображения , развити във въззивната жалба.

По делото се установява от фактическа и правна страна следното:

Предявен е иск за заплащане на обезщетение от ищец , пострадало л. / по смисъла на чл.265,ал.2 от КЗ/отм./ против застраховател, сключил договор за застраховка ГО с увреждащото лице. При така предявеният пряк иск от увреденото л. следва да се установи по делото наличието на застрахователно правоотношение между ответника-застраховател по застраховка ГО и увреждащото лице, породено от договор за застраховка ГО , както и наличието на основание за ангажиране на застрахователната отговорност на застрахователното дружество, което отговаря за вреди причинени от деликтното поведение на застрахования. Т.е. следва да се установи, че застрахованото по застраховка ГО л. е причинило виновно и противоправно вреди на ищеца, като следва да се установи както причинната връзка между поведението на застрахования и вредите на пострадалото л., така и размера на обезщетението, което би компенсирало претърпяните вреди.

По делото е приет препис от присъда от 02.07.2019г на Окръжен съд-Благоевград по НОХД № 230 /2018г , с което А. И. Л. е признат за виновен , за това, че на 12.08.2015г при управление на МПС- Ситроен Ксара Пикасо е нарушил правилата за движение по пътищата , а именно чл.40, ал.1 и ал.2 от ЗДвП и по непредпазливост предизвикал смъртта на А М., престъпление по чл.343 а, ал.1, б“б“ вр. чл.343, ал.1,б“в“ пр. 1 вр. чл.342, ал.1 от НК.

Присъдата на наказателния съд на осн. чл.300 от ГПК обвързва гражданския съд относно обстоятелствата има ли деяние, кой е неговия автор и дали то е противоправно.

По делото е безспорно, че осъденото л. А. И. Л. е виновният за ПТП водач, застраховал своята ГО при ответника.

Обвинението , което е било повдигнато на водача на МПС Ситроен А. Л. е било за причиняване на телесна повреда при управление на МПС, поради нарушаване на ЗДвП. Установените с присъдата нарушения на правилата за движение и причинените следствие това последици- смърт на А М., доколкото са част от състава на чл. 343 и чл.342 от НК, по които членове водачът на МПС Л. е признат за виновен следва , на основание чл. 300 ГПК, да се приемат за установени и в гражданския процес, обезщетяващ вредите от същия деликт.

От изложеното следва, че по делото е установено по обвързващ съда и страните начин- с влязла в сила присъда- вината на водачът А. Л. за настъпването на процесното

ПТП, противоправността на неговото поведение-конкретните нарушения на императивни материалноправни разпоредби и причинените от деликта последици – настъпилата смърт на А М.. Установяват се предпоставките за ангажиране деликтната отговорност на водача на л.а.Ситроен за смъртта на А М. и за претърпените от това вреди от нейните наследници увреждащото лице, съответно – на застрахователят на неговата гражданска отговорност, който отговарят имуществено.

С оглед изложеното съдът приема, че предявените искове са доказани по основание. Дружеството застраховател по застраховка ГО се явява пасивно материалноправно легитимно да отговаря по иск за обезщетяване на вреди причинени деликтно от застрахован водач по застраховка ГО.

Спорно при сегашното разглеждане на делото е какъв е размера на дължимото се справедливо обезщетение на ищите за претърпените от тях неимуществени вреди и установява ли се съпричиняване на увреждането от страна на починалата.

По делото няма спор, че починалата А М. е майка на първоначалните ищи.

В о.с.з. на 31.01.2017г е приета САТЕ, изготвена от в.л. Д., оспорена от застрахователя, в която в.то л. сочи, че в зоната на ПТП няма хоризонтална или вертикална маркировка. в.то л. сочи, че останалите от ПТП следи по платното –чехли забрадка кръв са изцяло в лявата половина на пътя при посока на движение към кръстовището с ул. Струга. Соци, че широчината на пътя е 8.80м и мястото на удара е в лявата половина на пътя по посока на движение към ул. Струга. Според в.то л. по делото няма данни за удари и деформации по купето на автомобила. Като механизъм на ПТП в.то л. сочи, че водачът на л.а. Ситроен е извършвал маневра движение на заден ход със скорост от около 15км/ч, повърхностният слой на пътното покритие е трошенокаменен, широчната на отъпканата част- 4.40м, вдясно по посока на движение на автомобила е имало затревена част с ширина от 2.50м. Според в.то л. няма данни за движението на А. М.- дали се е движила, стояла, пресичала, дали е била изправена. Движейки се назад лекият автомобил прегазил тялото на пешеходката.

В о.с.з. на 11.10.2016г са изслушани свидетелите Р., Р. и А.- съседи на ищите. Свидетелите безпротиворечиво установяват, че А М. е живяла в една къща със синовете си В. и Н., че другите й деца са били семейни и са живеели в други населени места. В. и Н. също били семейни, но живеели в една къща с починалата. Установяват, че отношенията на А с децата й били много хубави, били задружно семейство, кротки и работливи, че А се е грижила за семейството си, работела и всичко било за децата. Установяват, че между тях не е имало пререкания. Установяват, че след смъртта на А децата й, които живеят другаде, идват за помените, по-рано са идвали на гости. Установяват, че близките на А изживели тежко смъртта й, плачели, били в шок . Първите дни според свидетелите при споменаване на А очите на децата й се пълнят със сълзи. Децата станали затворени, стоят си по къщите. Установяват, че починалата е

била като стълб за семейството си, помагала , давала съвети и сега липсва .

Свидетелските показания са повърхностни и общи , но взаимоподрепящи се, свидетелите споделят факти, възприети от тях като очевидци, поради което показанията могат да се ценят при изясняване на фактическата обстановка по делото.

В о.с.з. на 29.09.2022г е изслушана двойна САТЕ, изготвена от вещите лица М. и И., които дават заключение, че ПТП е настъпило на платно за движение от отъпкан черен път. От дясната страна по посока към ул. Струга е разположена бетонна стена, преминаваща в ограда от метална мрежа. Пред бетонната стена и оградата има затревяване с ширина от около 2.5м. На бетонната стена са намерени плоскости от азбест, гуми и купчина от тухли. От лявата страна на улицата има ограда, стена от кирпич и къща. Пред оградата има малки затревени части от пътя от 0.15см. Широчината на цялото платно е 8.15м. По поставените въпроси вещите лица дават заключение, че при аутопсията на М. не се установяват травматични увреждания, които да сочат, че в момента на удара пострадалата е била изправена. Според вещите лица уврежданията по главата и коленене на пострадалата могат да се дължат на удар с външната част на автомобила, но отговарят добре да са причинени от контакт със земната повърхност при падане и последващо завличане, което не изключва възможността пострадалата да е била паднала и преди ПТП. Според вещите лица мястото на удара е на около 5.50-6.00м вляво от ориентира. При удара според вещите лица автомобилът се е намирал изцяло върху утъпканата част от пътя. Според вещите лица при удар със скорост от 9.08км/ч е невъзможно пострадалата да се свлече на земята. Получените от М. травматични увреждания в тилната област и по коленете отговарят да са получени при падане върху терена. Според вещите лица, ако пешеховката се е движила до лявата или дясната странична линия на пътя удар с автомобила не би настъпил.

В о.с.з. вещите лица допълват, че към момента на огледа тялото на пострадалата не е било намясто- т.е. било е преместено и вещите лица нямат данни какво е било положението на тялото след ПТП. Според вещите лица най-вероятно ударът е настъпил в долните крайници на пострадалата в зоната на коленете, докато се е движила с гръб към автомобила. Вещите лица сочат, че броните на автомобилите са така проектирани, че да попадат в сгъвката в зоната на коляното и травмите са минимални. При удар в сгъвката колянната става се сгъва и пешеходецът пада. При този механизъм жената би паднала по лице с глава към ул. Струга. Вещите лица дават заключение , че отляво на улицата по посока на огледа няма струпани тухни. Пешеховката е следвало да заобиколи л.а. Ситроен- процесния , тъй като не е можела да мине между автомобила и стената.

Видно от представеното по делото удостоверение за наследници на 28.02.2021г е починал Н. Р. М..

По делото е представено уведомление от Н. М. до ЗК Лев инс АД, постъпило на 26.03.2019г , с което М. уведомява дружеството, че по силата на договор за цесия от 20.03.2019г е прехвърлил на Ню Лего ЕООД 130 000лв от вземането си към ЗК Лев инс АД, представляващо застрахователно обезщетение за претърпени неимуществени вреди вследствие ПТП, възникнало на 12.08.2015г. Уведомлението е подписано и подписът не е оспорен. Като приложение е описано, че се представя и договорът за цесия.

По отношение на размера на обезщетение за неимуществени вреди

Не се спори по делото , че първоначалните ищци са сред кръга лица, които съгласно ППВС № 4/1961г, 5/69 и 2/1984г имат право на обезщетение за неимуществени вреди на деликтно основание, вследствие смърт.

Съгласно чл.52 ЗЗД обезщетението за причинени неимуществени вреди се определя от съда по справедливост.

Обективно по делото е установено, че към момента на ПТП починалата е била на 80г , а ишците между 45 години и 60 години. Установява се още, че всички ищци са били семейни, двама от тях- Н. и В. са живели с починалата , в една къща.

Съдът като съобрази установените от свидетелите неимуществени вреди, претърпени от ишците от смъртта на тяхната майка , както и нормалните , обичайни болки и страдания от неочакваната смърт на родител – като съобрази съществуващите близки отношения, установената привързаност в семейството , първоначалния шок, мъка, настъпилия обрат в живота на ишците, които макар и възрастни хора явно са разчитали на помощ и съвет от починалата, промяната , установена от свидетелите в техния живот- същите се променили , затворили се , но и като съобрази, че ишците са възрастни, самостоятелни хора със собствени семейства и живот, съдът приема , че по справедливост паричното обезщетение на всеки един от ишците за претърпени неимуществени вреди възлиза на сума от по 60 000лв. При определяне на обезщетението за неимуществени вреди следва да се съобразят конкретните, индивидуални и субективни изживявания на ищеца и спрямо тях да се определи дължимото се обезщетение. При определяне на дължимите се по справедливост вреди съдът съобразява и момента на настъпване на увреждането – в случая 2015г и спрямо този момент да съобрази стандарта на живот в страната, намиращ израз и в нивата на застрахователно покритие към момента на увреждането, доколкото обезщетението не следва да служи за неоснователно обогатяване. Определеното обезщетение следва да отговаря на общественото разбиране за справедливост, поради което следва да се съобразяват субективните и обективните предпоставки за това- както установените вреди, така и икономическите условия към момента на ПТП.

По отношение на възражението за съпричиняване

Ответникът – застраховател навежда възражение за съпричиняване на деликта и

увреждането в отговора на ИМ, което следва да се разгледа от настоящата инстанция.

Ответникът възразява, че принос за настъпване на ПТП има и починалата, която е нарушила изискванията на чл.108, 113 и чл.114 от ЗДвП.

Възражението за съпричиняване, както е посочил съда в определението от 19.05.2022г е своевременно направено, при условията на чл. 266,ал.3 и ал.2 от ГПК.

Разгледано по същество възражението за съпричиняване се явява неоснователно.

Съгласно разясненията , дадени от ВКС с ТР № 1/2014г по т.д. № 1/2014г на ОСТК, за да се приеме съпричиняване следва да се установи наличие на пряка причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат, но не и вина. Приносът на увредения може да се изрази в действие или бездействие, но всякога поведението му трябва да е противоправно и да води до настъпване на вредоносния резултат, като го обуславя в някаква степен.

Застрахователят, който носи тежестта да докаже направените от него възражения, не доказва по категоричен начин наличието на съпричиняване на увреждането от страна на пострадалата. По делото не е категорично установен механизма на настъпване на ПТП, така че да може съдът да прави еднозначни изводи за поведението на участниците в ПТП. Нещо повече- видно от изслушаната САС в о.с.з. на 29.09.2022г не е запазено местопроизшествието , така че няма яснота в какво положение е било тялото на А.М. непосредствено след удара от л.а. Ситроен. На ПТП няма и очевидци, които да дадат информация за начина на реализиране на инцидента. Няма и категорични обективни доказателства- следи по тялото на починалата, по автомобила, по пътното платно, които да дадат непротиворечива , категорична информация за начина на настъпване на ПТП.

При така установеното съдът счита, че не се установява наличие на съпричиняване, тъй като не при всеки коментиран по делото механизъм за настъпване на ПТП е налично съпричиняване.

Може да се разсъждава, че съпричиняване би било налично при удар на М. от лекия автомобил в момент, когато е била изправена. При тези хипотези пешеходката или не е вървяла плътно в края на платното или е пресичала на нерегламентирано място. При тези механизми има възможност да се търси противоправно поведение на починалата за настъпване на ПТП.

Не е така , ако ПТП е настъпило в момент, в който М. е била легнала на пътното платно. Ако тя съзнателно е легнала на платното може да се търси противоправно поведение от страна на пострадалата, в причинна връзка с ПТП и да се установи съпричиняване. Ако обаче М. е паднала поради друга причина- прилошаване, завиване на свят и т.н.- не може да се търси противоправност на нейното деяние и съответно няма съпричиняване.

По делото , както беше посочено няма категорични данни за механизма на ПТП. Има изложени предположения, вероятности, но въз основа на тях не могат да се направят категорични изводи за относимите към спора факти. Мотивите на постановената присъда , по аргумент на чл.300 от ГПК, няма обвързваща стойност за гражданския съд. Начинът на тълкуване на събраните доказателства от наказателния съд не е задължителен за това, как гражданския съд ще тълкува събраните по гражданското дело доказателства. От друга страна не всеки вероятен механизъм е реализиран при съпричиняване на починалата. Ето защо, съдът не може да приеме извод, че А. М. има противоправно поведение при настъпването на процесното ПТП, което да се намира в причинна връзка с деликта или увреждането ѝ. Възражението за съпричиняване на застрахователя като недоказано следва да бъде оставено без уважение.

С оглед изложеното съдебният състав приема, че ответникът дължи на всеки от първоначалните ищци обезщетение за претърпените вреди от смъртта на А. М., настъпила при ПТП в размер на по 60 000.00лв.

Върху така определените главници застрахователят дължи лихва за забава-

Безпротиворечиво е тълкуването на закона в съдебната практика, че отговорността на застрахователя по договор за застраховка ГО по реда на КЗ/отм/ е функционална от отговорността на увреждащото лице и след като увреждащото лице изпада в забава по реда на чл.84,ал.3 от ЗЗД от момента на деликта, същото важи и за неговия застраховател, при липса на друга регламентация. В този смисъл решения на ВКС №№ 6/2010г по т.д. 705/2009 на ПТО, 86/2012г по т.д. № 467/2011г на ПТО и др.

Ето защо в разглеждания случай ответникът дължи лихва за забава върху присъдените главници считано от 12.08.2015г до окончателното изплащане на сумите.

По делото има данни за цедиране на вземането от страна на Н. М. в полза на „Ню Лего“ЕООД. Старият кредитор е отправил и изискуемото по закон / чл.99,ал.3 от ЗЗД/ уведомление до длъжника за наличие на нов кредитор и е потвърдил цесията, видно от представеното и неоспорено уведомление от 26.03.2019г.

Така установеното прехвърляне на процесното вземане от страна на Н. М., според настоящия съдебен състав е настъпило в хода на процеса. При отмяна на решение по реда на чл.303 и сл. от ГПК висиящността на процеса се възстановява и се приема, че делото продължава своя ход от инстанцията, на която делото е изпратено за ново разглеждане. В противен случай, ако се приеме, че не се възстановява висиящността на производството, а е имало период на окончателност на отмененото впоследствие решение, може да се стигне до необратими неблагоприятни за страните последици-изтичане на срокове и загуба на права и т.н., което да обезсмисли новото разглеждане на делото след отмяната по чл.303 от ГПК. Ето защо, следва да се приеме, че при отмяната на решение по чл.303 от ГПК липсва момент на прекъсване висиящността на

процеса, а процесът продължава своето развитие , в случая от момента на въззивното разглеждане. При тези условия цесията, извършена от Н. М., се явява прехвърляне на спорното моториално право в хода на процеса и отношенията следва да се урегулират по реда на чл.226 от ГПК. Делото продължава между същите страни, в случая като ищец следва да участва Н. М. , а след неговата смърт- универсалните му правоприменици по закон , а решението във всички случаи има сила и по отношение на приобретателя. Въпреки настъпилото материално правоприменство, М. продължава участието си в процеса и по отношение прехвърлената част от неговото вземане, като процесуалната му легитимация вече произтича от закона - чл. 226, ал. 1 ГПК, а не от принадлежността на спорното право и тази част може да бъде присъдена на него, доколкото цесионерът не го е заместил и не е станал страна в процеса, нито искът е изменен. В случая цедентът, макар да е изгубил част от вземането, ще действа като процесуален субституент на цесионера по отношение прехвърлената част от вземането, а предвид правилото на чл. 429, ал. 1 ГПК, цесионерът ще може да се ползва от издадения в полза на цедента изпълнителен лист за прехвърлената част от вземането / в този смисъл и решение № 243/2017 г по т. д. № 3501/2015 г на ІТО на ВКС/.

Изводите на двете съдебни инстанции не съвпадат. Първоинстанционното решение следва да бъде отменено в частта, с която са отхвърлени предявените иски от ищите за заплащане на обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на А. М. за сумата от 60 000лв и законната лихва върху главницата и в тази част предявените иски следва да бъдат уважени. В останалата част решението на СОС следва да бъде потвърдено.

По отношение на разноските:

При този изход от спора решението на СОС следва да бъде изменено в частта за разноските.

Разноски по делото претендират и двете страни.

Ищите са претендирали разноски по делото в производството пред СОС, двете производства пред САС и при производството по чл.303 от ГПК пред ВКС, за които претендирани разноски са представили съответни списъци по чл.80 от ГПК.

Търсените разноски съобразно представените списъци са за заплащане на адвокатско възнаграждение на представителя на първоначалните ищци- Адвокатско дружество “Ч., П. и И.“, гр. *** по реда на чл.38 от ЗА.

Представен е договор за предоставяне на правна защита и съдействие от страна на адвокатското дружество на ищите, при условията на чл. 38, т.2 от ЗА.

Съгласно чл.2, ал.5 от НМРАВ възнагражденията за оказаната от адвоката правна помощ се определят съобразно вида и броя на предявените иски, за всеки от тях поотделно. По делото са предявени субективно съединени иски, като иска за заплащане на обезщетение на всеки един първоначален ищец е самостоятелен и за

неговата защита от адвокат се дължи отделно възнаграждение.

При материален интерес за всеки един от първоначалните ищци от 150 000лв минималният размер на адвокатското възнаграждение, съгласно чл.7,ал.2 от НМРАВ, възлиза на сумата от 4530лв.Съобразно изхода от спора- уважена е претенцията за 60 000лв- за всеки ищец се дължи възнаграждение от 1812лв, а с ДДС- 2174.40лв.За разглеждането на делата от СОС и два пъти от САС на пълномощника на ищите се дължи възнаграждение от 45 662.40лв с ДДС.

За производството по отмяна, на осн. чл. 9,ал.2 от НМРАВ възнаграждението на пълномощника на ищите следва да се определи на 1630.80лв с ДДС на ищец или общо 11 415.60лв с ДДС.

Застрахователят дължи държавна такса върху уважената част от исковете.

На ответник са присъждани разноси, против които няма производство по чл.248 от ГПК. Същият има право на разноси, направени пред СОС в размер на 720лв, пред САС-300лв, пред ВКС- 280лв и при настоящото разглеждане на делото доказва разноси от 700лв или общо разноските на ответника възлизат на 2000лв. С оглед изхода от спора на ответникът се дължат разноси от 1200лв.

Предвид изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 32 от 09.03.2017г , постановено по т.д. № 216/2015г на Софийски окръжен съд, ТО, 5състав в частта, с която са отхвърлени предявените искове от Н. Р. М., В. А. Я., Г. Р. Ф. , Р. Р. Б., Н. Р. М. - починал в хода на процеса с конституирани правоприменици Е. А. М., А. Н. М., В. Н. М., Д. Н. П. и Т. Н. М., К. Р. Б. и В. Р. Б. против ЗК Лев инс АД за заплащане на обезщетение за вреди , претърпени от ПТП, за сумата от 60 000лв за всеки ищец-обезщетение за неимуществени вреди, както и в частта, с която е отхвърлено искането за заплащане на лихва за забава върху главниците и ВМЕСТО ТОВА ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА ЗК ЛЕВ ИНС АД с ЕИК 121130788 да заплати на Н. Р. М. ЕГН *****, В. А. Я. С ЕГН *****, Г. Р. Ф. С ЕГН *****, Р. Р. Б. С ЕГН *****, Н. Р. М. С ЕГН *****- починал в хода на процеса с конституирани правоприменици Е. А. М. с ЕГН *****, А. Н. М. с ЕГН *****, В. Н. М. с ЕГН *****, Д. Н. П. с ЕГН ***** и Т. Н. М. с ЕГН *****, К. Р. Б. С ЕГН ***** И В. Р. Б. С ЕГН ***** сумата от по 60 000лв – на всеки един от първоначалните ищци- обезщетение за претърпени неимуществени вреди от смъртта на А М., настъпила на 12.08.2015г причинена от ПТП, на осн. чл. 226,ал.1 от КЗ/отм/, ведно със законната лихва върху главниците , считано от 12.08.2015г до окончателното им изплащане.

ПОТВЪРЖДАВА решение № 32 от 09.03.2017г , постановено по т.д. № 216/2015г на Софийски окръжен съд , ТО, 5състав в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА ЗК ЛЕВ ИНС АД с ЕИК 121130788 да заплати по сметка на Софийски окръжен съд държавна такса на осн. чл. 78,ал.6 от ГПК в размер на 16 800лв, а по сметка на Софийски апелативен съд - сумата от 8 400лв.

ОСЪЖДА ЗК ЛЕВ ИНС АД с ЕИК 121130788 да заплати на Адвокатско дружество “Ч., П. и И.“, гр. *** сумата от 54 078лв с ДДС- възнаграждение за защита по делото пред СОС, САС и ВКС на осн. чл. 38 от ЗА.

ОСЪЖДА Н. Р. М. ЕГН *****, В. А. Я. С ЕГН *****, Г. Р. Ф. С ЕГН *****, Р. Р. Б. С ЕГН *****, Н. Р. М. С ЕГН *****- починал в хода на процеса с конституирани правоприменители Е. А. М. с ЕГН *****, А. Н. М. с ЕГН *****, В. Н. М. с ЕГН *****, Д. Н. П. с ЕГН ***** и Т. Н. М. с ЕГН *****, К. Р. Б. С ЕГН ***** и В. Р. Б. С ЕГН ***** да заплатят на ЗК ЛЕВ ИНС АД с ЕИК 121130788 сумата от още 480лв- разноси направени по делото пред СОС, САС и ВКС, на осн. чл.81 вр. чл.78,ал.3 от ГПК.

Решението е постановено при участието на трето л. – помагач на ЗК Лев инс АД- А. И. Л..

Решението подлежи на касационно обжалване с касационна жалба пред ВКС в 1-месечен срок от връчването му на страните , при условията на чл.280,ал.1 и ал.2 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____